

عنوان مقاله:

بررسی نقش جداره های شهری در ایجاد حس تعلق به مکان

محل انتشار:

سومین کنفرانس بین المللی دستاوردهای خلاقانه معماری، شهرسازی، عمران و محیط زیست در توسعه پایدار خاورمیانه (سال: 1403)

تعداد صفحات اصل مقاله: 11

نویسندگان:

مرصیه فکری اقدم - دانشجوی کارشناسی ارشد، دانشکده معماری، شهرسازی و هنر دانشگاه ارومیه

سجاد اکبری بالدرلو - استادیار گروه معماری دانشکده معماری، شهرسازی و هنر، دانشگاه ارومیه

خلاصه مقاله:

جداره های شهری، یکی از عرصه های عمل طراحی شهری هستند که در ارتباط زیادی با ناظرین قرار می گیرند، به عبارتی این سطوح ویتترین هستند که به دیده ناظر می آیند و از این رهگذر ارتباط بصریزیادی با ناظرین برقرار می کنند. بنابراین در صورتی که این سطح ها، واجد ارزش های بصری هماهنگ با فرهنگ و هویت باشد، ضمن آنکه توسط استفاده کننده فضا درک می شوند، واجد هویت متمایز بصری و ارزش های زیبایی شناسانه خواهند بود و به این ترتیب نوعی آرامش بصری را برای ناظرین فراهم می آورند. درست در نقطه مقابل، اگر نماها فارغ ارزش های بصری و درعین حال هویتی، طراحی شوند و یادر فرایند طراحی معماری به عنوان آثاری مستقل از زمینه در نظر گرفته شوند، در نتیجه به بستری ناهماهنگ، واجد اغتشاش بصری تبدیل میشوند که به دلیل عدم هماهنگی نظم های موجود در هر اثر، زشتی و حشمتناکی را خلق می کنند. حس تعلق به مکان را می توان رابطه ای عاطفی بین شخص و مکان توصیف کرد، پیوندی احساسی که مردم آن مکان را به عنوان قرارگاهی برای بازگشت بدان ارزشمند بدانند. در حقیقت احساس تعلق به مکان شاخصی است که از طریق آن می توان میزان متمایز بودن آن مکان را برای مردم، نسبت به دیگر مکان ها سنجید. مسلم است که این تمایزات حاصل جمعی از عوامل مادی و معنوی شامل محیط، محیط کالبدی و معماری، محیط اجتماعی و نوع فعالیت ها، سطح فرهنگ و تاریخ، ابعاد شخصی و روانشناسانه، می باشد. در واقع حس تعلق نیازی در سطح بالاست، کهبیشتر مکان ها با رویکردی طراحی شده اند که فقط، نیازهای این سطوح را برآورده می کنند و نمیتوانند ضرورت را تامین کنند.

کلمات کلیدی:

جداره های شهری، حس شهروندی، حس تعلق، حس مکان

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/2046506>

